

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 77/2020
27.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарства одбране, кога заступа Војно правобранилаштво-Одељење у Нишу, против туженог АА, из села ..., ..., кога заступа Жарко Вујовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о сукобу стварне надлежности за одлучивање о жалби између Вишег суда у Нишу и Апелационог суда у Нишу, у седници већа одржаној дана 27.02.2020. године донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу П 13054/2015 од 31.01.2018. године, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Нишу.

Образложење

Виши суд у Нишу се решењем Гж 2183/2018 од 17.12.2019. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање по жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу П 13054/2015 од 31.01.2018. године и предмет уступио Апелационом суду у Нишу, као стварно и месно надлежном суду, позивајући се на одредбу члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Након разматрања списка Основног суда у Нишу П 13054/2015, Апелациони суд у Нишу није прихватио стварну надлежност за поступање по жалби, па је уз допис Гж 405/2020 од 10.02.2020. године, предмет Основног суда у Нишу П 13054/2015 доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности између судова исте врсте. Образлажући захтев за решавање сукоба надлежности, Апелациони суд у Нишу се позива на одредбу члана 468. став 4. Закона о парничном поступку, којим је прописано да се као спорови мале вредности сматрају спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана, тј. динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу НБС, на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 33. став 2. ЗПП, прописано је да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

У конкретном случају, предмет тужбеног захтева је утврђење да је тужиоцу престало право на накнаду материјалне штете у виду месечне ренте, односно тужилац је тужбу поднео у смислу одредбе члана 194. став 1. ЗПП, у вези одредбе члана 196. Закона о облигационим односима. Дакле, предмет тужбеног захтева тужиоца је неновчано потраживање за које је меродавна вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби износом од 5.827,89 динара, ради чега по налажењу Апелационог суда у Нишу, у конкретној правној ствари нема места примени одредбе члана 29. Закона о парничном поступку, којим је прописано да ако се захтев односи на будуће давање које се понавља, тако да се вредност предмета спора рачуна по њиховом збиру, али највише до износа који одговара збиру давања за време од 5 година.

Решавајући настали сукоб стварне ненадлежности на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...87/18), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр. 116/2018, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011 (други закон), 101/2011, 101/2013, 40/2015 (други закон), 106/2015, 13/2016, 108/2016, 113/2017, 65/2018-УС, 87/2018, 88/2018-УС), Врховни касациони суд је утврдио да је за одлучивање о изјављеној жалби тужиоца стварно надлежан Виши суд у Нишу.

У конкретном случају, ради се о спору у коме тужилац тражи да се утврди да је туженом престало право на накнаду материјалне штете у виду месечне ренте, у коме је као вредност предмета спора означен износ од 5.827,89 динара.

Имајући у виду да се ради о спору мале вредности, стварна надлежност за одлучивање о жалби против пресуде основног суда, цени се у смислу одредбе члана 468. ЗПП.

Из наведених разлога, по оцени Врховног касационог суда, за одлучивање о изјављеној жалби, на основу члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова и члана 4. став 1. тачка 2. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Сл. гласник РС“, бр. 101/2013) надлежан је Виши суд у Нишу.

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић